

на основі використання інтегрованої інформаційної системи «Галактика», створення навчального банку на основі використання інтегрованої інформаційної системи RS-Bank, створення навчального департаменту маркетингу на основі використання програмного продукту БЕСТ-Маркетинг тощо);

3) *використання відповідних програмних продуктів під час написання випускних магістерських робіт* — для практичного підтвердження основних положень чи висновків; для цього пропонується створити банки програмного забезпечення тематичного спрямування на серверах факультетських комп'ютерних класів чи комп'ютерних класів випускаючих кафедр.

О. Ю. Гулевич, канд. екон. наук, доц.,
кафедра управління персоналом та економіки праці

ПЕРЕДУМОВИ ВПРОВАДЖЕННЯ І ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Забезпечення якості освіти в контексті реалій ХХІ століття неможливе без впровадження інноваційних технологій навчання. Адже рівень надання освітніх послуг вищими навчальними закладами повинен відповідати інформаційно-технологічним стандартам освіти ХХІ століття. Інакше за умов ринкових відносин на ці послуги просто не буде попиту. Інновації у навчальному процесі виступають головним чинником забезпечення конкурентоспроможності вищого навчального закладу на ринку освітніх послуг. Роль інновацій у навчальному процесі полягає в тому, що вони дозволяють створювати принципово нові методи роботи. Якщо університети не будуть адекватні цьому конкурентоінформаційному виклику, то вони одразу відчують це в оцінці своїх освітніх послуг абітурієнтами та роботодавцями, а відповідно і в можливостях залучення джерел власного фінансування.

Проблема полягає в тому, що без створення належних передумов в університеті для впровадження і використання інноваційних технологій такі інвестиції далеко не завжди можуть бути економічно ефективними. Автор свідомо виділяє два аспекти інноваційного процесу — його впровадження і використання — і наголошує на необхідності їхнього поєднання, оскільки часто

впровадження інноваційних технологій (мова йде, головним чином, про комп'ютерні та комунікаційні) не передбачає їхнього використання великою кількістю учасників навчального процесу — як студентами, так і викладачами. Причиною такої ситуації є особистісні характеристики і переконання людей. Серед головних факторів, які, на думку зарубіжних дослідників, впливають на готовність людини користуватися інноваційними технологіями, слід виділити: схильність до новаторства, позитивне відношення до технологій і віру в те, що вони забезпечать більший ступінь контролю, гнучкості та ефективності в житті. До негативних моментів відносяться: недовіра, відсутність контролю, відчуття надмірного напливу нових технологій і скептицизм відносно того, що вони спрацювують належним чином. Часто причиною неуспішності студента в сучасних умовах соціально-економічного, політичного, психологічного та побутового перевантаження є його невміння організувати свою навчальну діяльність поруч із соціальною та побутовою зайнятістю.

Крім того, слід усвідомлювати, що поспішне прийняття нової стратегії вищого навчального закладу, яка основана на використанні інноваційних технологій, без ретельного аналізу її наслідків для викладачів і студентів, створення ефективної моделі процесу навчання, може призвести до значних фінансових витрат з незадовільним результатом. На сьогодні спостерігається неготовність університетів до масового використання найновіших світових досягнень у формі інформаційних джерел, відповідності бібліотечних фондів сучасним інформаційним вимогам, технологічної та інформаційної готовності викладачів оновлювати свої курси з використанням найновіших педагогічних і науково-дослідницьких технологій, віртуальних та друкованих джерел, досвіду університетів-партнерів, спроможності навчати студентів реалізовувати себе за умов проектних технологій. Саме тому потрібні ефективні програми фахової перепідготовки викладачів (як планової, так і мобільної), створення потужних віртуальних ресурсів на рівні університетських інтернет-бібліотек, що охоплюють власні розробки, досвід інших.

Таким чином, впровадження і використання інноваційних технологій передбачає створення вищими навчальними закладами певних передумов, а саме: 1) фінансових (акумулювання коштів для впровадження інноваційних технологій); 2) психологічних (готовність до користування інноваційними технологіями); 3) створення ефективної стратегічної моделі щодо впровадження інноваційних технологій у вищому навчальному закладі. Основою такої моделі

є переорієнтація навчання з лекційно-інформативної форми на індивідуальну, особистісно-орієнтовану форму, яка передбачає, в першу чергу, розвиток навичок самостійної роботи студентів з використанням інноваційних технологій навчання.

*Ю. С. Гузова, канд. екон. наук, старш. викл.,
кафедра міжнародної економіки*

НЕОБХІДНІСТЬ ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ЯКОСТЕЙ ТА ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ ОСОБИСТОСТІ СУЧАСНОГО ФАХІВЦЯ

На сучасній фазі формування глобальної економічної системи на постіндустріальних засадах економічне зростання окремих країн та їх міжнародна конкурентоспроможність визначальною мірою обумовлюються інтелектуалізацією виробництва. Адже фундаментом постіндустріальної моделі світового господарства, яка нині формується, стає «нова економіка», яку ще називають «економікою знань», де у виробництві провідна роль належить виключно інтелектуальній праці, тобто праці людини, озброєної науково-технічними знаннями, людині-особистості, людині-інтелектуалу.

Невпинне вивільнення робочої сили з традиційних галузей економіки на користь галузей сфери послуг стали об'єктивною передумовою формування в національних економіках розвинутих країн світу «четвертого» сектору, або сектору творчої (креативної, культурної) індустрії («Creative Industries»). Під останнім розуміють «діяльність, яка, базуючись на індивідуальному творчому началі, навичках або талантах, несе в собі потенціал створення доданої вартості і робочих місць через експлуатацію інтелектуальної власності». Іншими словами, креативна індустрія презентує галузь економіки, основною продуктивною силою якої є людські творчість та знання з відповідною інституціональною структурою (підприємствами творчої праці). В показниках макроекономічної динаміки до творчих індустрій розвинуті західні країни відносять широкий спектр видів підприємницької діяльності, яка спеціалізується на виробництві й розповсюдженні знань та інформації: європейські держави — візуальне й театральне мистецтво, програмне забезпечення й засоби масової комунікації тощо, а США — включають ще й наукові дослідження та